

مختصه سیاسی

مزایا و معایب کلات جامعه تجاری

www.ketab.ir

سرشناسه: راسموسسن، دنیس کارل. ۱۷۷۸ م. / موضوع: دنیس سی. راسموسسن؛ ترجمه شیرین سادات صفوی. / مشکلات جامعه تجاری پاسخ آدام اسمیت به روسو / دنیس سی. راسموسسن؛ ترجمه شیرین سادات صفوی. / مشخصات نشر: تهران انتشارات دنیای اقتصاد، ۱۳۹۲. / مشخصات ظاهری: ۲۵۴ ص. / فروست اقتصاد سیاسی. / ایک: ۲-۲۴-۷۱۰۶-۶۰۰-۹۷۸ / وضعیت فهرست نویسی: فیبا / یادداشت: عنوان اصلی: The problem and promise of commercial society: Adam Smith's response to Rousseau.C2008 / موضوع: اسمیت، آدام ۱۷۲۳-۱۷۹۰ م. / موضوع: Smith, Adam / موضوع: روسو، ژان ژاک، ۱۷۱۲-۱۷۷۸ م. / موضوع: Rousseau Jean Jacques / موضوع: سرمایه داری / شناسه افزوده سادات صفوی، شیرین، ۱۳۶۶ - مترجم / ردوبندی کنگره: ۱۳۹۲ ۲۵الف / HB103 / ردوبندی دیوبی ۱۵۳ / ۳۳۰ / شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۴۳۱۹۶

www.ketab.ir

سیاست‌گذاری	۹
فهرست اختصارات	۱۱
مقدمه	۱۳
یادداشت‌های مقدمه	۲۹
فصل اول: دیدگاه تاریخی و نسبت به جامعه تجاری	۳۱
۱- عصر روشنفکری و جنبش‌های درجه یک	۳۲
۲- خوبی ذاتی، بدی مدنی	۳۸
۳- تقسیم کار	۴۴
۴- امپراتوری عقیده	۵۰
۵- در جست‌وجوی بدبختی	۵۶
۶- امکان فرار	۶۴
نتیجه‌گیری	۷۳
یادداشت‌های فصل اول	۷۵
فصل دوم: موافقت اسمیت با نقد روسو	۷۹
۱- اسمیت و روسو: یک ارتباط تاریخی	۸۰
۲- نامه به «مجله ادین بورو»	۸۹
۳- تقسیم کار	۱۰۳
۴- امپراتوری عقیده	۱۰۹
۵- در جست‌وجوی بدبختی	۱۱۷
نتیجه‌گیری	۱۲۶
یادداشت‌های فصل دوم	۱۲۸

فصل سوم: دهقان اروپایی و انسان معقول	۱۳۳
۱- اسمیت به عنوان یک تاریخ‌دان	۱۳۴
۲- دستگیری از فقر	۱۴۴
۳- آموزش و نقش دولت	۱۵۳
۴- نگرانی درباره نظر دیگران و اساس اخلاقیات	۱۵۹
۵- اخلاق و بازار	۱۶۵
نتیجه‌گیری	۱۷۶
یادداشت‌های فصل سوم	۱۷۹

فصل چهارم: پیشرفت و خوشبختی	۱۸۰
۱- مهم‌ترین اثر	۱۸۱
پیشرفت از بدبختی	۱۹۲
۳- ثروت و پیشرفت	۲۰۱
۴- سوال است در باب حکومت	۲۰۷
نتیجه‌گیری	۲۱۶
یادداشت‌های فصل چهارم	۲۱۸

فصل پنجم: نتیجه‌گیری	۲۲۳
یادداشت‌های فصل پنجم	۲۴۳

کتابنامه	۲۴۵
----------	-----

به پایان رسانیدن اولین کتاب هر کسی برای او لذت فراوانی دارد؛ اما بزرگ‌ترین این لذت‌ها برای من فرصت تشکر از تمام کسانی است که در طول این مسیر از من حمایت کردند. با در نظر گرفتن این مسئله که این کتاب از رساله پایان‌نامه من نشأت گرفته، باید قبل از هر چیز از استادان خود تشکر کنم که به من نشان دادند اسناد و متفقی علاقه‌مند یعنی چه. در طول دورانی که دانشجوی لیسانس کالج «جیمز مدیسون» در دانشگاه ایالتی میشیگان بودم، «لویس هانت»، «دیوید لبوویتز»، «فولک لیندهال»، «آرتور ملزر» و خصوصاً «ریچارد زینمن» به من آموختند که نظریه سیاسی را چگونه باید بگیرم و چگونه از آن لذت ببرم. در دانشگاه «دوک»، از نظریات و رویکردهای پایان‌کمیته داوری رساله خود شامل «نیل دوماچی»، «مایکل گیلسپی» (نام «پراگتیز» و مهم‌تر از همه، استاد راهنما «راث گرانث» بهره‌مند شدم. هم‌چنین در آن مدت و بعد از آن از صحبت و مشاوره همکلاسیان خود به‌خصوص «بیل کرتیس» و «آری کوهن» نیز لذت فراوانی بردم. در طول دو سال استاد مدعو بودن در دانشگاه بودین، همکارانم از جمله «گری دی‌گیستو» و «پل فرانکو»، منبع بی‌پایانی از حمایت و راهنمایی برای من بودند.

بابت نظرات ارزشمند در مورد متن کتاب - چه بخش‌هایی از آن یا کلیتش - مایلم از «بیل کرتیس»، «سموئل فیلی شکر»، «مایکل گیلسپی»، «راث گرانث»،

«چارلز گریس وورلد»، «آری کوهن» و «جان اسکات» تشکر کنم. بخش‌هایی از کتاب به‌عنوان مقاله در کنفرانس‌های مختلف ارائه شدند؛ بابت بررسی این بخش‌ها از «رایان هانلی»، «تد هارفام»، «شارون کراوس»، «یان مک‌لین»، «تام مریل»، «جری مولر»، «پاتریشیا نوردین» و «جوزف رایزرت» تشکر می‌کنم. بخش‌هایی از فصل دو و چهار قبلاً با عنوان «شیمی فلسفی روسو و اساس افکار آدام اسمیت» در ژورنال «تاریخچه تفکر فلسفی»، سال ۲۷، شماره ۴ (۲۰۰۶)، صفحات ۶۲۰ - ۶۴۱ منتشر شده است؛ هم‌چنین بخش دیگری با عنوان «آیا بهتر شدن وضعیت مان واقعاً ما را موجوداتی بهتر می‌کند؟ نظرات آدام اسمیت در مورد پیشرفت و خوشبختی» در ژورنال «علوم سیاسی آمریکا» سال ۱۰۰، شماره ۲۰، صفحات ۳۰۹ - ۳۱۸ به چاپ رسیده است. بابت اجازه چاپ مجدد این مقالات از این دو ژورنال سپاسگزارم.

در نهایت، شاید نازح از عرف نباشد اگر بگویم بیش از همه مدیون خانواده و دوستانم هستم. حسن برایم قابل تصور نیست که بتوانم بخشی از الطاف و زحمات پدر و مادر، «دچا»، و «ژانت راسموسن» را که در این سال‌ها نسبت به من ابراز داشته‌اند، بفرمان کنم. بنابراین این کتاب را به آن‌ها تقدیم می‌کنم. هم‌چنین بابت حمایت و تشویق و لطف‌های بی‌شمار، قدردان دوستانم هستم. مایلم به‌خصوص به «یان بوسکی»، «دن اِکروث» اشاره کنم که دوستی با آن‌ها منبع همیشگی شادی، رفاقت و زیبایی ذهنی من بوده است. اواخر نوشتن این کتاب بود که با نامزد، «امیلی وایمز»، آشنا شدم؛ ولی هنوز آن‌قدر دیر نبود که معنای این جمله اسمیت را نفهمم: «بخشش اسم شادی انسان ناشی از حس آگاهانه دوست داشته شدن است.»